

MUSEUM DE LAKENHAL

Juryoordeel Open Call Nieuw Leids Laken #2, 17 februari 2015

Juryleden:

Guus Beumer, directeur Het Nieuwe Instituut

Milou van Rossum, mode-redacteur NRC Handelsblad

Ingrid Oomen, countrymanager Woolmark International

Nicole Roepers, conservator actuele kunst Museum De Lakenhal

Museum De Lakenhal ontving op haar Open Call voor het ontwerp van een nieuwe wollen lakense stof, het Nieuw Leids Laken #2, eind 2014 dertien inzendingen die voldeden aan de criteria. De criteria waren:

Het ingezonden conceptontwerp:

- is uniek en bevindt zich nog niet op de markt;
- is produceerbaar en verkoopbaar;
- zou moeten leiden tot een baal stof van 50 meter, die voor maximaal € 5000,- productiekosten gerealiseerd kan worden;
- moet aansluiten bij de identiteit van Museum De Lakenhal, bij voorkeur geïnspireerd op de (textiel)collectie van het museum;
- moet gemaakt worden met stof op basis van minimaal 80% wol.

De kunstenaar | ontwerper:

- is niet ouder dan 35 jaar;
- heeft een aantoonbaar werk- en ervaringsveld;
- voldoet, voor zover van toepassing, aan de wettelijke veiligheidsvoorschriften. Museum De Lakenhal wordt gevrijwaard voor aanspraken van derden ter zake.

De jury achtte het niveau van de inzendingen hoog. Vrijwel alle ontwerpers hadden zich goed verdiept in de opdracht en zich aantoonbaar laten inspireren door de geschiedenis of collectie van Museum De Lakenhal. Ook de tentoonstelling *Zeven Eeuwen Leids Laken* had duidelijk geleid tot directe inspiratie. Met name de schilderijenreeks van Isaac van Swanenburg en de serie wollen stoffenstaaltjes kwamen veelvuldig terug in de voorstellen. Opvallend veel inzenders namen het collectioneren, het archiveren of het labelen als uitgangspunt voor hun stof. Enkele ontwerpers lieten zich door de moderne kunstcollectie van het museum inspireren en verwezen naar schilderijen van Jan Wolkers of Theo van Doesburg.

De achtergrond van de inzenders was divers. Een aanzienlijk aantal had een opleiding aan de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten in Den Haag genoten, enkelen bij ArtEz, Willem de Kooning Academie Rotterdam, Design Academy in Eindhoven, AMFI of Sandberg Instituut in Amsterdam, één kandidaat was opgeleid in het buitenland.

Bij haar keuze voor de onderstaande drie nominaties heeft de jury - naast esthetiek, haalbaarheid van het ontwerp en verkoopbaarheid van de stof- met name gelet op de toepassing van, inspiratie door, ervaring met en sensitiviteit voor het materiaal wol. Een aantal inzendingen vond de jury conceptueel interessant, maar miste in de onderbouwing en uitvoering specifieke wolaspecten. Eerder leken dit ontwerpvoorstellen voor prints op katoenen stoffen zoals dekbedhoezen of (katoenen) lakens. Enkele ontwerpen werden als te anekdotisch beoordeeld. Anderen voorstellen vermeldden niets over uitvoerbaarheid in wol of bleven hangen in puur grafisch ontwerp.

De drie genomineerden zijn echte textielontwerpers. Zij delen een grote liefde voor ambachtelijkheid, kennis van hedendaagse technieken en een rijke ervaring op het gebied van stofontwerp en uitvoering. Hun ontwerpen kenmerken zich door kwaliteit, originaliteit, haalbaarheid en aantrekkelijkheid. De jury kijkt zeer uit naar de vertaling van de drie verschillende voorstellen in een concrete stof.

Genomineerd zijn (in alfabetische volgorde):

Mae Engelgeer koos als titel voor haar voorstel “Leids Laken: Archive as fabric/fabric as archive”. De inspiratie hiervoor vond zij in de wollen staaltjes op de tentoonstelling *Zeven Eeuwen Leids Laken*. In de manier van archiveren, het kleurgebruik, de vlakverdeling en weeftechnieken zag zij overeenkomsten in beeldtaal met haar eigen grafische textielontwerpen. Een stukje archief - de lakenstalen uit de collectie van het museum - vertaalt zij hier op grafische wijze tot stof; de nieuwe stof verwordt tot stukje archief. In haar concept stelt Engelgeer voor een serie van 3 stoffen te willen maken. Allereerst een stof opgebouwd uit kleine vlakken die in kleur, patroon en verbinding naar de stalen verwijzen. Hierbij wil zij door middel van verschillende weeftechnieken werken met hoogteverschillen. Daarnaast wil Engelgeer een uitvergrote versie (blow-up) in kleur maken, en een meer minimalistisch en minder kleurrijke uitvoering waarbij de labelling van de staaltjes gebruikt wordt om een patroon en weefsel te ontwikkelen. Het concept, gebruik van weeftechnieken, kleurpatronen en sensitiviteit voor het materiaal vond de jury zeer overtuigend.

Mae Engelgeer (1982) studeerde aan het Amsterdam Fashion Institute en Sandberg Instituut. Zij heeft haar eigen studio en werkt regelmatig samen met het TextielLab in Tilburg. Dit voorjaar presenteert zij haar ontwerpen weer op de Salone del Mobile in Milaan.

Thomas Eurlings nam het symbool van de sleutel (“het bewaren van geheimen, maar ook het geven van toegang”) centraal in dit ontwerp. Eerder maakte hij een serie juwelen met sleutelvormen als basis. Nu gebruikt hij het wapen van zijn geboortestad Leiden, twee gekruiste sleutels, als uitgangspunt voor Nieuw Leids Laken. Zijn ontwerp grijpt terug op de sleutels op de Leidse Lakenloodjes en andere sleutels uit de collectie van Museum De Lakenhal. Dit dessin wil hij laten borduren op een blauwe vervilte wollen (lakense) stof. Als garen wordt daarbij een grijze metallic gebruikt dat refereert aan de kleur van de lakenloodjes.

De jury roemde Eurlings ontwerp als sterk in concept en beeld, met in kleur en vorm heldere verwijzingen naar Leiden en het Leids Laken. Tegelijkertijd heeft het ontwerp een eigentijdse uitstraling en is het aantrekkelijk voor een breed publiek.

Thomas Eurlings (1983) studeerde aan de Design Academy in Eindhoven. Hij werkte bij ORSON + BODIL/Alexander van der Slobbe; ontwerpt voor Ulf Moritz en doceert aan de Artemis Styling Academy.

Remi Veldhoven haar interesse ligt naast het ontwerp van stof, met name bij de productie van een materiaal. De afgelopen jaren specialiseerde zij zich in diverse (machinaal) geweven stoffen. In haar voorstel voor Nieuw Leids Laken#2 wil zij de productiestappen van het laken (van het scheren van de ketting tot een product) omzetten in weefstructuren en een hedendaags ontwerp voor een jacquard-weefmachine ontwerpen. Haar ontwerp behelst een tweezijdig jacquard geweven stof, met een blauwe en rode kant. Het patroon bestaat uit 40 in de lengte doorlopende banen die staan voor de 40 verschillende mensen die in de 17^e eeuw nodig waren voor de productie van een lakense stof.

De jury was overtuigd van het concept, de uitstraling en de hoogwaardig technische uitwerking van dit ontwerp. Op helder conceptuele wijze grijpt Veldhoven terug naar een aantal basisprincipes van het historische Leids Laken en presenteert tegelijkertijd een kwaliteitsvol, fris en eigentijds ontwerp.

Remi Veldhoven (1988) studeerde Textiele vormgeving aan de KABK in Den Haag en Willem de Kooning Academie in Rotterdam.